

Finanstilsynet
Att.: Henrik Bruun Johannessen
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt til hbj@ftnet.dk

**FINANS
DANMARK**

Ændring af bekendtgørelse om god skik for boligkredit – boliglån til husstande med høj gæld

Hørings svar

24. november 2017
Dok. nr. 575248-v1

Resumé

Finans Danmark anerkender regeringens ønske om at sikre sårbare låntagere mod høj og risikabel gældsætning. Det er imidlertid vigtigt, at den nye regel holdes simpel og let forståelig og ikke unødigt skader forbrugernes fleksibilitet og muligheder.

De omfattede lån skal dække den primære boligfinansiering forstået som forbrugerens væsentligste boligfinansiering mellem 0-80 pct. Vi foreslår derfor, at afgrænsningen ændres til realkreditlån og realkreditlignende lån, jf. den definition af realkreditlignende lån, der politisk blev fastlagt under opfølgningen på Ekspertudvalgets rapport.

Det er endvidere vigtigt, at den nye regel ikke begrænser forbrugernes muligheder for at foretage låneomlægninger og profilskifte. Denne fleksibilitet er en stor fordel for forbrugeren og er et velfungerende system, der nyder anerkendelse i hele EU. For at sikre fortsat fleksibilitet i låneomlægninger er det en væsentlig forudsætning, at der ikke sondres mellem forskellige grader af risikable lån.

Den nye regel bør endvidere hverken ændre i de eksisterende låneaftaler, hvor profilskifte er muligt, eller i de aftaler som indgås efter 1. januar 2018.

Der bør tilstræbes en simpel indberetningsmodel. Formålet er at kunne overvåge långivningen af risikable lån. Dels om reglerne har den ønskede virkning, dels om reglerne fungerer hensigtsmæssigt i forhold til lige forbrugerbeskyttelse og lige konkurrence samt er til at håndtere administrativt.

Finans Danmarks bemærkninger til høringen

Finanstilsynet har den 27. oktober 2017 sendt udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om god skik for boligkredit i høring med anmodning om bemærkninger.

Formålet med den nye § 21, stk. 4, er at sikre forbrugerne mod at optage risikabel gæld samtidig med, at de opnår en høj belåningsgrad. Finans Danmark anerkender regeringens ønske om at sikre sårbare låntagere mod høj og risikabel gældsætning. Det er imidlertid vigtigt, at den nye regel holdes simpel og let forståelig og ikke unødigt skader forbrugernes fleksibilitet og muligheder.

Den korrekte afgrænsning af, hvilke låntyper der er omfattet af den nye regel, er afgørende for at sikre, at forbrugernes fleksibilitet og muligheder ikke begrænses unødigt. Det er derfor vigtigt, at de omfattede lån dækker den primære boligfinansiering men ikke alle andre "klassiske" pengeinstitutlån, som optages med sikkerhed i form af fx ejerpantebreve i fast ejendom. Finans Danmark skal på den baggrund opfordre til, at anvendelsesområdet ændres, så det alene omfatter realkreditlån og realkreditlignende lån.

Det er endvidere vigtigt, at den nye regel ikke begrænser forbrugernes muligheder for at foretage låneomlægninger og profilskifte. Denne fleksibilitet er en stor fordel for forbrugeren, og er et velfungerende system, der nyder anerkendelse i hele EU. Derfor er det også vigtigt, at den nye regel kun anvendes for "nye" penge fx for tillægslån og ikke ændrer ved det eksisterende lån ved optagelse af et tillægslån. For at sikre fortsat fleksibilitet i låneomlægninger er det en væsentlig forudsætning, at der ikke sondres mellem forskellige grader af risikable lån.

Det er afgørende for Finans Danmark, at det er boligkreditformidleren og ikke boligkreditgiveren, der skal styre og indberette lån ydet i relation til § 21, stk. 4.

Det bør ligge helt klart, at den nye regel skal efterleves på bevillingstidspunktet, og at det er de informationer, der er til rådighed på bevillingstidspunktet, der indgår i den individuelle vurdering af forbrugeren. Der må således ikke være krav om, at instituttet skal tilbage til forbrugeren og revurdere lånefilasnet som følge af denne regel, da det skaber en urimelig usikkerhed for forbrugeren.

Hørings svar

24. november 2017
Dok. nr. 575248-v1

Finans Danmark har bemærkninger vedrørende følgende emner:

1. Afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde
 - a. Lånetyper
 - b. Personkreds
 - c. Låneomlægninger (provenu-neutrale)
 - d. Profilskifte
 - e. Tillægslån
 - f. Lånesplit
2. Undtagelser til bestemmelsen
 - a. Lav nominel gæld/kvadratmeterpris
 - b. Formuende kunder
 - c. Sociale begivenheder
 - d. Generel fravigelse
3. Afklaring af generelle begreber
4. Indberetning
5. Forholdet til vækstvejledningen
6. Ikrafttræden

Hørings svar

24. november 2017
Dok. nr. 575248-v1

Ad pkt. 1: Afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde

a. Lånetyper

Den korrekte afgrænsning af, hvilke lånetyper der er omfattet af den nye regel, er afgørende for at sikre, at forbrugernes fleksibilitet og muligheder ikke begrænses unødigt. Det er derfor vigtigt, at de omfattede lån dækker den primære boligfinansiering, men ikke alle andre "klassiske" pengeinstitutlån, som optages med sikkerhed i form af fx ejerpantebreve i fast ejendom, og som ikke har karakter af primær boligfinansiering. Samtidig har vi noteret os, at efterfinansiering – dvs. pengeinstitutlån ud over 80 pct. – ikke er omfattet af bestemmelsen.

Vi mener, at realkreditlån og realkreditlignende lån, jf. den definition af realkreditlignende lån, der politisk blev fastlagt under opfølgningen på Ekspertudvalgets rapport, dækker forbrugernes primære boligfinansiering, forstået som forbrugers væsentligste boligfinansiering mellem 0-80 pct. Vi anerkender, at der i markedet er lån som direkte alternativ til realkreditlån og realkreditlignende lån med sikkerhed i ejerpantebreve. Det er ikke indtrykket, at det har noget stort omfang, men det er en del af konkurrencen på markedet for boligfinansiering. Det er dog vigtigt, at der ikke sker omgåelse af intentionen bag reglerne, både af hensyn til at sikre forbrugerbeskyttelsen og af hensyn til lige konkurrence. Sådanne lån skal derfor også efterleve reglerne.

Vi vil derfor foreslå, at anvendelsesområdet for det foreslåede § 21, stk. 4, i bekendtgørelse om god skik for boligkredit afgrænses til realkreditlån og realkreditlignende lån. Lån, der har karakter af primær boligfinansiering som direkte alternativ til realkreditlån og realkreditlignende lån, skal imidlertid også efterleve reglerne, og udviklingen i denne lånetype må følges med henblik på, om der er behov for yderligere præcisering. En mulighed er at tænke dette ind i indberetningen.

Definitionen af realkreditlignende lån blev indsat i bekendtgørelse om god skik for boligkredit § 3, nr. 12, med følgende ordlyd:

"12) Realkreditlignende lån: Et lån, der på tidspunktet for låneoptagelsen har en aftalt løbetid på mere end 10 år og en hovedstol på mindst 100.000 kr. Endvidere skal lånet have pant i en ejerbolig, et fritidshus eller en landbrugsejendom, der kan belånes efter reglerne for ejerboliger og fritidshuse, beliggende i Danmark, og lånet skal på tidspunktet for låneoptagelsen ligge indenfor de lånegrænser, der følger af §§ 5 og 7 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer. For lån ydet af et pengeinstitut skal lånet kunne ligge til sikkerhed for særligt dækkede obligationer eller obligationer, som kan betegnes som særligt dækkede obligationer, mens der for lån ydet af et ejendomskreditselskab er krav om, at pantet ikke må være ydet i form af et ejerpantebrev eller skadesløsbrev."

Det er vores indtryk, at en stor del af de lån, der vil falde udenfor, kan karakteriseres som "klassiske" pengeinstitutlån, dvs. typisk lån/kreditter til finansiering af andet end boligformål, eksempelvis til køb af bil, båd eller andet. Lånet og/eller kreditterne vil oftest være sikret ved ejerpantebrev, og der vil være tale om lån og/eller kreditter af en begrænset størrelse, der typisk udgør en mindre del af ejendommens samlede belåning.

Det kan ikke være hensigten med den foreslåede bestemmelse at begrænse forbrugernes muligheder for at opnå billigere variabelt forrentet finansiering ved at stille deres faste ejendom til sikkerhed for lån/kredit som et alternativ til at etablere pant i det aktiv, som erhverves for det optagede lån, dvs. fx bilen eller båden, eller som alternativ til et dyrere lån helt uden pant.

I dag er langt de fleste pengeinstitutlån ydet med variabel rente. Såfremt disse "klassiske" lån også skal omfattes, vil det betyde, at disse produkter fremover kun må ydes med fast rente. Dette vil fordyre låneprodukterne markant for forbrugere, da præmien for et lån med fast rente er relativt høj. Hertil kommer, at mange pengeinstitutter i dag slet ikke tilbyder alle disse produkter med fast rente.

Hørings svar

24. november 2017
Dok. nr. 575248-v1

b. Personkreds

Det nye § 21, stk. 4, gælder for lån ydet til forbrugere, der er fysiske personer. Uanset indtægtskilden vil en fysisk person, der som forbruger ønsker at optage et risikabelt boliglån, således altid blive omfattet af reglen, såfremt den pågældende har en LTV over 60 og en LTI over fire.

Det står uklart i det foreliggende udkast til § 21, stk. 4, hvordan en selvstændigt erhvervsdrivendes indtægt og gældsfaktor skal opgøres. Den erhvervsmæssige del af en selvstændig erhvervsdrivendes gæld bør ikke medregnes ved opgørelsen af den pågældendes LTI, da § 21, stk. 4 alene omfatter forbrugeres private gæld. Det ville være uhensigtsmæssigt for forbrugere, såfremt den erhvervsmæssige gæld skulle inddrages ved opgørelsen, da det må antages, at forbrugere i denne kategori – såfremt den erhvervsmæssige gæld medregnes - sjældent vil få en LTI under fire.

c. Låneomlægninger (provenu-neutrale)

De meget fleksible lånemuligheder i Danmark er en stor fordel for forbrugeren. Reglerne for låneomlægninger bør derfor være simple og let forståelige for forbrugeren. Det er vigtigt, at der ikke ændres på gældende praksis i forbindelse med låneomlægninger, som i mange tilfælde ikke kræver nye oplysninger, men beror på en individuel og konkret vurdering fra sag til sag.

Den nye regel bør ikke medføre den konsekvens, at institutterne er tvunget til at indhente flere oplysninger fra forbrugerne i forbindelse med en låneomlægning, end det er tilfældet i dag, eller lave en særskilt vurdering alene pga. den nye regel, da det unødigt vil begrænse forbrugers fleksibilitet.

Det lægges til grund, at omkostninger til omlægninger ikke skal betragtes som "nye" penge og dermed ikke kræver en ny vurdering.

Når der er tale om en omlægning fra ét risikabelt lån til et andet risikabelt lån, er det helt afgørende, at der ikke sondres mellem forskellige grader af risikable lån. Det vil være yderst uhensigtsmæssigt for forbrugeren, og det vil være en yderligere begrænsning af begrænsningen i § 21, stk. 4. Det vil samtidig komplicere digitale kundeløsninger, hvis der indføres en gradbøjning af risikoen mellem produkterne.

Hvis skifte fra ét risikabelt lån til et andet risikabelt lån potentielt bliver omfattet af reglen, kan det også få den betydning, at forbrugere med LTI over fire og LTV over 60 fastlåses i ét institut.

Hørings svar

24. november 2017

Dok. nr. 575248-v1

Der er behov for en afklaring i forhold til behandlingen af forbrugere, der ønsker at omlægge et lån, der oprindeligt er optaget med en LTI under fire og en LTV under 60. I dag vil en sådan omlægning ikke nødvendigvis kræve, at institutterne indhenter yderligere dokumentation fra forbrugeren eller laver en særskilt vurdering. Det er Finans Danmarks ønske, at reglerne holdes simple og lette at forstå for forbrugerne og ikke ændrer på den praksis, der gælder i dag.

d. Profilskifte

Et profilskifte opfattes i dag ikke som en låneomlægning, og det er afgørende, at den nye regel hverken kan ændre i de eksisterende låneaftaler, hvor profilskifte er muligt, eller i de aftaler som indgås efter 1. januar 2018.

Den nye regel må ikke medføre en unødigt begrænsning for forbrugers mulighed for at gennemføre et profilskifte. Det vil være helt uacceptabelt, såfremt den nye regel begrænser forbrugers muligheder i relation til profilskifte i henhold til såvel eksisterende aftaler som nye aftaler indgået efter 1. januar 2018. Desuden strider det umiddelbart imod udviklingen i retning af at øge forbrugers fleksibilitet, bl.a. ved at forbrugeren selv via institutternes hjemmesider skal kunne foretage profilskifter uden rådgivningsinvolvering.

Der kan være mange praktiske årsager til at gennemføre et profilskifte. Hvis en forbruger eksempelvis står foran en refinansiering, og bankrådgiveren ved, at forbrugeren skal sælge sit hus, vil den bedste rådgivning være at anbefale et profilskifte fra fx et rentetilpasningslån med fem års rentebinding til et rentetilpasningslån med et års rentebinding.

e. Tillægslån

Det fremgår af den vejledende udtalelse til § 21, stk. 4, at bestemmelsen også finder anvendelse på tillægslån. I forhold til tillægslån bør begrænsningen alene gælde for tillægslånet. Ved tillægslån foretages således en samlet vurdering af finansieringen af ejendommen, men forbrugeren må ikke tvinges til at skulle indfri det oprindelige lån for at kunne optage et tillægslån.

Det vil være meget uhensigtsmæssigt for forbrugerne, hvis et tillægslån får konsekvenser for det oprindelige lån, og det vil være en stor økonomisk byrde at pålægge en forbruger, der er blevet godkendt til at optage det oprindelige lån.

Eksempelvis kan det oprindelige lån være kategoriseret som risikabelt, hvis forbrugers LTI på bevillingstidspunktet var under fire og LTV under 60. Ved forbrugers optagelse af tillægslånet får forbrugeren en højere LTI end fire og en høje-

Hørings svar

24. november 2017
Dok. nr. 575248-v1

re LTV end 60, og dermed begrænses mulighederne for, hvilken type tillægslån låneudbyderen kan tilbyde forbrugeren.

Det bør præciseres i den nye regel, at der skal foretages en samlet vurdering af LTI og LTV, men at begrænsningen som udgangspunkt kun skal gælde for tillægslånet.

f. Lånesplit

Det er Finans Danmarks opfattelse, at et nyt ejerskiftelån skal ses samlet på bevilningstidspunktet. Det er således den samlede LTV for hele lånet, der skal opgøres og danne ramme for anvendelse af reglerne for hele lånet, uanset om der sker en opsplnitning af ejerskiftelånet ved bevilningstidspunktet.

Ad pkt. 2: Undtagelser til bestemmelsen

a. Lav nominel gæld/kvadratmeterpris

Det fremgår af den vejledende udtalelse til § 21, stk. 4, at det vil være forsvarligt at yde et risikabelt lån til forbrugere, der herved får en LTI over fire, hvis der er tale om en kunde med en nominel lav gæld.

Finans Danmark opfatter eksemplet med en kvadratmeterpris op til et niveau i størrelsesordenen 10.000 kr. som en indikator i en situation, hvor den nominelle gæld er afgørende for fravigelsen. Eksemplet skal således ikke opfattes som en egentlig fortolkning af fravigelsesmuligheden.

Ved vurderingen af den nominelle gæld tages der udgangspunkt i handelsprisen på boligen eller værdiansættelsen, hvis handelsprisen ikke er retvisende, fx ved familiesalg, mageskifte osv. Det er således den samme praksis, som institutterne bruger i dag.

b. Formuende kunder

Det fremgår af den vejledende udtalelse til § 21, stk. 4, at det kan være forsvarligt at yde et risikabelt lån til meget formuende kunder, med betydelige likvide aktiver, eller som har en høj samlet formue, hvoraf en betydelig del også er likvid. Af hensyn til forbrugerne er det hensigtsmæssigt med en nærmere afklaring af begreberne i denne fravigelse.

Likvide aktiver bør typisk være frie aktiver, dvs. aktiver, der ikke er pantsatte eller omsætningsbegrænsede, og som kan realiseres inden for en kort tidsperiode. Eksempelvis vil kontanter, danske og udenlandske aktier/obligationer, børsnote-rede stats- og realkreditobligationer, investeringsbeviser, tilsvarende midler i virksomhedsordningen eller holdingselskaber med fradrag for betaling af SKAT mv.

Hørings svar

24. november 2017

Dok. nr. 575248-v1

som udgangspunkt betragtes som likvide aktiver. Modsat bør friværdi i en ejendom, dyre samleobjekter (fx biler) mv. som udgangspunkt ikke betragtes som likvide aktiver.

Definitionen af en "høj samlet formue" bør være i overensstemmelse med definitionen af kunder med en robust, positiv formue, som findes i vejledningen om forsigtighed i kreditvurderingen ved belåning af boliger i vækstområder mv. Det giver en konsistent sammenhæng mellem de to regelsæt, hvilket giver klarhed for forbrugeren.

Ifølge vejledningen om forsigtighed i kreditvurderingen ved belåning af boliger i vækstområder mv. er der tale om en høj, positiv formue, når den forbliver positiv ved mærkbare fald i boligens værdi: "*Ved en gældsfaktor mellem 4 og 5 bør formuen således som hovedregel være positiv, selv om boligen falder 10 pct. i værdi. Ved en gældsfaktor på over 5 bør formuen som hovedregel være positiv, hvis boligen falder 25 pct. i værdi.*"

Tilsvarende bør kravet i den nye regel om, at en betydelig del af formuen også er likvid, relatere sig til gældens størrelse i ejendommen i overensstemmelse med den nævnte bestemmelse i vejledningen om forsigtighed i kreditvurderinger ved belåning af boliger i vækstområder mv. I forhold til robusthed bør det væsentlige således være, at forbrugeren kan dække et ejendomsprisfald med sin likvide formue, hvorfor denne andel skal svare til minimum 10 pct. af boliggylden for kunder med LTI mellem 4 og 5, og 25 pct. for kunder med LTI over 5.

c. Sociale begivenheder

Der er behov for en afklaring af, hvilke sociale begivenheder der kan ligge til grund for en fravigelse af § 21, stk. 4. Det bør præciseres i den vejledende udtalelse til § 21, stk. 4, at bestemmelsen kan fraviges i en række ganske særlige tilfælde, som også gælder i relation til § 21, stk. 1, og som er beskrevet i udkastet til vejledning til bekendtgørelse om god skik for boligkredit.

Heraf fremgår det, at bestemmelsen kan fraviges, hvis forbrugeren er i økonomiske vanskeligheder eller vil kunne komme i økonomiske vanskeligheder, såfremt stk. 1 skulle fastholdes. Det vil kunne blive aktuelt ved særlige sociale begivenheder som sygdom, skilsmisse, dødsfald, arbejdsløshed, midlertidig indtægtsnedgang mv. Denne fravigelse giver forbrugeren mulighed for at klare sig i økonomisk vanskelige situationer, hvor det vil være rimeligt og nødvendigt for forbrugeren at optage et risikabelt lån på trods af en høj LTI.

Hørings svar

24. november 2017

Dok. nr. 575248-v1

d. Generel fravigelse

Af hensyn til forbrugerne kan det være hensigtsmæssigt med en lidt nærmere afklaring af, hvordan den generelle fravigelse til § 21, stk. 4, skal fortolkes. Det bør altid bero på en konkret vurdering af den enkelte forbruger, hvornår der vil kunne ske en fravigelse af udgangspunktet. Der skal dog umiddelbart meget stærke og præcise argumenter til at fravige udgangspunktet.

Ad pkt. 3: Afklaring af generelle begreber

Det er vigtigt for såvel forbrugerne som institutterne, at alle begreber er veldefinerede og lette at forstå, således at risikoen for fortolkningstvivl minimeres. Det er Finans Danmarks opfattelse, at de definitioner, der allerede er fastlagt i arbejdet med det oprindelige "styresignal" også bør kunne finde anvendelse i relation til § 21, stk. 4 og indarbejdes i indberetningsvejledningen. Det giver afklaring på bl.a. gældsfaktor, køb før salg, bruttoindkomst, lejeindtægter mv.

Ved opgørelsen af en forbrugers bruttogæld bør alene det udnyttede beløb på en kassekredit medregnes. Det vil være uhensigtsmæssigt, hvis også den uudnyttede del medregnes, da mange forbrugere har en kassekredit som et nødvendigt følgeprodukt, der sjældent eller aldrig udnyttes. Hvis også et uudnyttet beløb skal medregnes, vil det give et forkert billede af forbrugers gæld.

Ad pkt. 4: Indberetning

Der bør tilstræbes en simpel indberetningsmodel. Dels fordi det er vigtigt at undgå, at indberetningen i sig selv bliver unødigt byrdefuld for forbrugerne såvel som institutterne, dels fordi tiden til implementering af indberetningsmodellen er yderst begrænset.

Formålet er at kunne overvåge långivningen af risikable lån. Dels om reglerne har den ønskede virkning, dels om reglerne fungerer hensigtsmæssigt i forhold til lige forbrugerbeskyttelse og lige konkurrence samt er til at håndtere administrativt. Det bør således alene være nyudlånet fordelt på gældsfaktor på de lån, som omfattes af reglen, der skal indberettes. Der er samtidig ikke nogen grund til, at indberetningen opdeles i unødigt mange gældsfaktorintervaller. Det er dermed også vigtigt, at institutterne ikke tvinges til at indberette al nyudlån fordelt på gældsfaktor. Sådanne oplysninger er irrelevante for den nye regulering og en unødigt belastning for forbrugerne.

Et eksempel på ovenstående vil være i forbindelse med simple låneomlægninger, der i dag kan gennemføres uden, at forbrugerne belastes med ekstra indberetning af indkomstoplysninger mm. Såfremt institutterne tvinges til at indberette

Hørings svar

24. november 2017

Dok. nr. 575248-v1

gældsfaktor på alle nye lån, vil forbrugerne i forbindelse med simple omlægnin-
ger blive nødt til at indberette unødige informationer.

Det er vigtigt at få en afklaring af dette punkt snarest muligt, idet indberetningen
ikke kan igangsættes før reglerne og omfanget af indberetning er afklaret.

Ad pkt. 5: Forholdet til vækstvejledningen

Det kan konstateres, at der i flere tilfælde er et overlap mellem bekendtgørelse
om god skik for boligkredit og den eksisterende vejledning om forsigtighed i kre-
ditvurderingen ved belåning af boliger i vækstområder mv. (vækstvejledningen).
Det er unødigt kompliceret for forbrugere i vækstområder at skulle leve op til to
regelsæt, der i vidt omfang regulerer det samme.

Det er Finans Danmarks opfattelse, at begge regelsæt finder anvendelse uaf-
hængigt af hinanden og derfor – ligeledes uafhængigt af hinanden – skal påses
overholdt af institutterne i forhold til den konkrete forbruger. Det indebærer en
risiko for, at institutternes rådgivning af forbrugerne bliver meget kompliceret, li-
gesom det af forbrugerne kan opfattes som uoverskueligt og uforståeligt i de
tilfælde, hvor det ene regelsæt åbner for en undtagelse og dermed ydelse af
lån, mens det andet regelsæt fører til det modsatte resultat.

Som et eksempel på den manglende konsistens kan nævnes, at vækstvejlednin-
gen bl.a. indeholder følgende undtagelse fra reglen om stresstest, der er afgø-
rende for, hvorvidt der må ydes långivning:

*"Unge kunder, der er under uddannelse, og som har høj jobsikkerhed efter endt
uddannelse, er dog undtaget herfra, hvis det forventes, at gælds faktoren/-
gearingen efter endt uddannelse nedbringes til under 4".*

På den baggrund skal Finans Danmark opfordre til, at samspillet mellem de to
regelsæt genovervejes, således at man undgår situationer, hvor det bliver van-
skeligt at forklare forbrugerne, hvorfor deres låneansøgning ikke kan imødekom-
mes på grund af overlappende og til dels modstridende regelsæt.

Ad pkt. 6: Ikrafttræden

Ifølge høringsudkastet er det hensigten, at § 21, stk. 4, skal træde i kraft pr. 1. ja-
nuar 2018. Det levner ikke institutterne megen tid til at implementere reglen. Det
er derfor afgørende, at der meget hurtigt tilvejebringes de afklaringer i relation til
fortolkning og indberetningsmodel, som der er behov for, for at implemente-
ringsopgaven kan løses korrekt og i tide.

Hørings svar

24. november 2017
Dok. nr. 575248-v1

Det er afgørende for Finans Danmark, at evalueringen af indberetningerne tager højde for, at lån udbetalt i 1. halvår 2018 ikke kan ventes at efterleve den nye regel, hvis lånet er bevilliget før 1. januar 2018.

Det er ligeledes afgørende, at der ikke efter ikrafttrædelsen af den nye regel er krav om at ændre i allerede indgåede aftaler. Det er en grundlæggende sikkerhed for forbrugerne, at de kan regne med de tilsagn, de har fået. Denne tryghed er både i forbrugernes og låneudbydernes interesse.

Såfremt høringssvaret giver anledning til spørgsmål eller bemærkninger, står Finans Danmark naturligvis til rådighed og deltager gerne i en drøftelse af ovenstående.

Med venlig hilsen

Ane Arnh Jensen

Viceadministrerende direktør i Finans Danmark

aaaj@fida.dk

Høringssvar

24. november 2017

Dok. nr. 575248-v1

